GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2025 m. birželio 12 d.[1]

Byla C-540/23 P

Europos Komisija
prieš
Covington & Burling,

Bart Van Vooren

„Apeliacinis skundas – Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa – Sprendimų priėmimo proceso apsauga – Atsisakymas atskleisti dokumentus, kuriuose nurodytas valstybių narių balsavimas dėl Reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedo dalinio pakeitimo – Sprendimas 1999/468/EB – Reguliavimo procedūra su tikrinimu“

I. Įžanga

1. Šiuo apeliaciniu skundu ir priešpriešiniu apeliaciniu skundu prašoma panaikinti 2023 m. birželio 14 d. Sprendimą *Covington & Burling ir Van Vooren / Komisija* (T-201/21, EU:T:2023:333; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Europos Sąjungos Bendrasis Teismas panaikino 2021 m. balandžio 7 d. Komisijos sprendimą C(2021) 2541 *final*. Tuo sprendimu Europos Komisija atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, kuriuose nurodytas 22 valstybių narių balsavimas Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto skyriuje „Bendrieji maisto teisės aktai“ (toliau – AGMP komitetas). Šiuo balsavimu pritarta reglamento, iš dalies keičiančio Reglamento (EB) Nr. 1925/2006[2] III priedą dėl medžiagų, kurių naudojimas maisto produktuose draudžiamas, apribotas arba kurį prižiūri Europos Sąjunga, jeigu ta medžiaga siejama su potencialiu pavojumi vartotojams, projektui (toliau – pakeitimo reglamento projektas).

2. Šioje byloje Teisingumo Teismas turi galimybę detaliau paaiškinti Reglamento (EB) Nr. 1049/2001[3] 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, kurioje nustatyta teisės susipažinti su dokumentais išimtis siekiant apsaugoti sprendimų priėmimo procesą net ir po sprendimo priėmimo, taikymo sritį. Be to, Teisingumo Teismo prašoma paaiškinti komiteto procedūrų ir galimybės susipažinti su dokumentais ryšį, jeigu jis yra.

[1] Originalo kalba: anglų.

[2] 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis (OL L 404, 2006, p. 26), iš dalies pakeistas 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 108/2008 (OL L 39, 2008, p. 11) (toliau – Reglamentas Nr. 1925/2006).

[3] 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

II. Teisinis pagrindas

A. Reglamentas Nr. 1049/2001

3. Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu[,] dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.“

B. Reglamentas Nr. 1925/2006

4. Reglamento Nr. 1925/2006 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „Komisija <…> kiekvieną kartą, atsižvelgdama į Tarnybos turimos informacijos vertinimą, pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu gali priimti sprendimą dėl medžiagos ar ingrediento įtraukimo į III priedą“.

5. Šio reglamento 14 straipsnio 1 ir 3 dalyse įtvirtinta:

„1. Komisijai padeda <…> Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas.

<…>

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB[4] 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“

C. Sprendimas 1999/468

6. Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 1–4 dalyse nustatyta:

„1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Reguliavimo procedūros su tikrinimu komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas [pareiškia] savo nuomonę dėl projekto <…>

[4] 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124), su pakeitimais, padarytais 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006, p. 11) (toliau – Sprendimas 1999/468).

3. Jei Komisijos numatytos priemonės atitinka komiteto nuomonę, taikoma tokia procedūra:

a) Komisija nedelsdama pateikia priemonių projektą [Europos Sąjungos] Tarybai ir Europos Parlamentui tikrinti;

b) Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma arba Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali papriešta rauti projekto priėmimui Komisijoje <…>;

c) jei per tris mėnesius nuo projekto gavimo Europos Parlamentas ar Taryba papriešta rauja priemonių projektui, Komisija jo nepriima. Tokiu atveju Komisija komitetui gali pateikti iš dalies pakeistą priemonių projektą arba pateikti pasiūlymą dėl teisės akto priėmimo remdamasi Sutartimi;

d) jei praėjus šiam laikotarpiui Europos Parlamentas ir Taryba nepapriešta rauja priemonių projektui, Komisija jį priima.

4. Jei Komisijos numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba jei nuomonė nepateikiama, taikoma tokia procedūra:

a) Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, ir tuo pačiu metu perduoda jį Europos Parlamentui;

b) Taryba kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą dėl šio pasiūlymo per du mėnesius nuo jo gavimo dienos;

c) jei per šį laikotarpį Taryba kvalifikuota balsų dauguma papriešta rauja siūlomoms priemonėms, jos nepatvirtinamos. <…>;

d) jei Taryba numato patvirtinti siūlomas priemones, ji nedelsdama pateikia jas Europos Parlamentui. Jei per minėtą dviejų mėnesių laikotarpį Taryba nepriima sprendimo, Komisija nedelsdama pateikia priemones Europos Parlamentui;

e) per keturis mėnesius nuo pasiūlymo perdavimo pagal a punktą Europos Parlamentas savo narių balsų dauguma gali papriešta rauti atitinkamų priemonių patvirtinimui <…>;

f) jei per šį laikotarpį Europos Parlamentas papriešta rauja siūlomoms priemonėms, jos nepatvirtinamos. <…>;

g) jei praėjus šiam laikotarpiui Europos Parlamentas nepapriešta rauja siūlomoms priemonėms, jas pagal aplinkybes patvirtina Taryba arba Komisija.“

D. Reglamentas (ES) Nr. 182/2011

7. Reglamento (ES) Nr. 182/2011[5] 3 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „[t]inkamai pagrįstais atvejais pirmininkui komiteto nuomonė gali būti pateikta laikantis rašytinės procedūros. <…> Laikoma, kad bet kuris komiteto narys, kuris iki nustatyto termino pabaigos nepareiškė prieštaravimų dėl įgyvendinimo akto projekto arba kuris aiškiai neišreiškė susilaikymo balsuojant dėl to akto projekto, numanomai pritarė įgyvendinimo akto projektui.“

8. Šio reglamento 9 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Kiekvienas komitetas, remdamasis standartinėmis taisyklėmis, kurias turi parengti Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, savo pirmininko pasiūlymu paprasta jų sudarančių narių balsų dauguma priima savo darbo tvarkos taisykles. Tokias standartines taisykles Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

<…>

2. Komitetams taikomi dokumentų viešumo principai ir sąlygos <…>, kurios taikomos Komisijai.“

9. Šio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Komisija tvarko komitetų procedūrų registrą, kuriame pateikiama ši informacija:

<…>

e) balsavimo rezultatai;

<…>“

E. Standartinės komitetų darbo tvarkos taisyklės

10. Standartinių komitetų darbo tvarkos taisyklių[6] 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„<…> Suvestinėje ataskaitoje neminimos per komiteto diskusijas išreikštos atskiros narių pozicijos.“

11. 13 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Prašymai susipažinti su komiteto dokumentais nagrinėjami pagal <…> [R]eglamentą <…> Nr. 1049/2001 <…>

2. Komiteto diskusijos yra konfidencialios.

[5] 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011, p. 13).

[6] OL C 206, 2011, p. 11, toliau – Standartinės darbo tvarkos taisyklės.

3. Komiteto nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateikti dokumentai yra konfidencialūs <…>, nebent pagal 1 dalį suteikta galimybė susipažinti su tais dokumentais arba Komisija tuos dokumentus paviešino kitu būdu.“

III. Ginčo aplinkybės

12. Skundžiamo sprendimo 2–7 punktuose išsamiai išdėstytas ginčo aplinkybes galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

13. 2020 m. gruodžio 4 d. *Covington & Burling LLP* ir *Bart van Vooren* (toliau – ieškovai pirmojoje instancijoje) pateikė paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuose nurodyta, kaip 22 valstybės narės balsavo AGMP komitete. Savo balsais jos pritarė reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento Nr. 1925/2006 III priedas, projektui ir dėl to buvo priimtas Reglamentas (ES) 2021/468[7] (toliau – ginčijamas reglamentas).

14. 2021 m. sausio 11 d. Komisija pateikė atsakymą dėl paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Nurodžiusi, kad buvo nustatyta, jog paraiška pateikta dėl 21 dokumento (toliau – prašomi dokumentai), Komisija atsisakė leisti su jais susipažinti, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

15. 2021 m. sausio 29 d. B. Van Vooren, atsakydamas į pirminį neigiamą atsakymą, pateikė kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį.

16. Pratęsusi kartotinio sprendimo priėmimo terminą iki 2021 m. kovo 12 d., 2021 m. kovo 10 d. Komisija informavo ieškovus, kad negalės laikytis šio termino.

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

17. 2021 m. balandžio 6 d. ieškovai pirmojoje instancijoje Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl 2021 m. kovo 12 d. numanomo sprendimo neleisti susipažinti su dokumentais.

18. 2021 m. balandžio 7 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriuo patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais, remdamasi, be kita ko, išimtimi, susijusia su sprendimų priėmimo proceso apsauga pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

19. Ieškovai patikslino ieškinį atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2021 m. balandžio 12 d.) tam, kad būtų atsižvelgta į priimtą ginčijamą sprendimą.

20. Grįsdami savo ieškinį ieškovai pirmojoje instancijoje nurodė penkis pagrindus, susijusius su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytos išimties taikymu. Pirmasis pagrindas buvo grindžiamas šios nuostatos netaikymu prašomiems dokumentams. Kiti ieškinio pagrindai buvo pateikti subsidiariai. Antrasis pagrindas buvo grindžiamas tuo, kad neįrodyta, jog prašomų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų sprendimų priėmimo procesui. Pateikdami ieškinio trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus ieškovai tvirtino, kad Komisija klaidingai rėmėsi Reglamentu Nr. 182/2011 ir Standartinėmis darbo tvarkos taisyklėmis, siekdama pagrįsti

[7] 2021 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas, kuriuo dėl augalų, kuriuose yra hidroksiantraceno darinių, rūšių iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 III priedas (OL L 96, 2021, p. 6).

atsisakymą leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Ieškinio penktasis pagrindas buvo grindžiamas skaidrumo principo pažeidimu ir kenkimu demokratiniam įgyvendinimo aktų, priimtų pagal Reglamente Nr. 182/2011 nustatytą procedūrą, teisėtumui.

21. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė ieškinio pirmąjį pagrindą nusprendęs, kad prašomi dokumentai patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį ir pripažino pagrįstais ieškinio antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus. Taigi jis panaikino ginčijamą sprendimą ir priteisė iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

V. Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

22. Apeliaciniu skundu Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti visus ieškinio pagrindus, kurie jame pripažinti pagrįstais, ir priimti galutinį sprendimą byloje arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, atidėti bylinėjimosi išlaidų šioje instancijoje klausimo nagrinėjimą arba priteisti bylinėjimosi išlaidas iš ieškovų pirmojoje instancijoje.

23. Ieškovai pirmojoje instancijoje prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą, patvirtinti visą skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas[8].

24. Ieškovai pirmojoje instancijoje pateikė priešpriešinį apeliacinį skundą, prašydami Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas jų ieškinio pirmasis pagrindas, ir priimti galutinį sprendimą byloje arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų šioje instancijoje klausimo nagrinėjimą arba priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25. Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą ir priteisti iš ieškovų pirmojoje instancijoje bylinėjimosi išlaidas.

26. 2024 m. vasario 9 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas leido Nyderlandų Karalystei įstoti į bylą palaikyti ieškovų pirmojoje instancijoje atsiliepime į apeliacinį skundą pateiktų reikalavimų. Nyderlandų Karalystė nepalaiko priešpriešiniame apeliaciniame skunde pateiktų reikalavimų.

VI. Analizė

27. Priešpriešiniu apeliaciniu skundu ieškovai pirmojoje instancijoje prašo Teisingumo Teismo panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą tiek, kiek jame nuspręsta, kad prašomiems dokumentams taikytina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtis. Jeigu Teisingumo Teismas patenkintų priešpriešinį apeliacinį skundą, nebeliktų apeliacinio skundo dalyko, nes šis grindžiamas prielaida, kad dokumentai, kuriuose nurodyta, kaip kiekviena valstybė narė balsavo AGMP komitete, patenka į šios nuostatos taikymo sritį. Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti priešpriešinį apeliacinį skundą.

[8] Šie reikalavimai pateikiami subsidiariai, jeigu Teisingumo Teismas atmestų priešpriešinį apeliacinį skundą (žr. šios išvados 24 punktą).

A. Priešpriešinis apeliacinis skundas

1. Šalių argumentai

28. Grįsdami priešpriešinį apeliacinį skundą ieškovai pirmojoje instancijoje nurodo vienintelį pagrindą – jie teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nuspręsdamas, jog individualus valstybių narių balsavimas AGMP komitete turi būti laikomas „vidaus reikmėms skirta nuomon[e], esan[čia] svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

29. Jie tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 42 ir 44 punktuose klaidingai nusprendė, jog minėtas balsavimas turėjo įtakos Komisijos vidaus sprendimų priėmimo procesui. Ieškovai pirmojoje instancijoje teigia, kad reikia atskirti svarstymus (diskusijos, po kurių vyksta balsavimas) ir svarstymų rezultatus (balsavimą *per se*); jų nuomone, tik pirmieji patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį.

30. Ieškovai pirmojoje instancijoje teigia, kad Bendrasis Teismas pernelyg plačiai aiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį ir taip pažeidė principą, kad kuo platesnės galimybės susipažinti su dokumentais išimtys turi būti aiškinamos siaurai.

31. Remdamiesi Teisingumo Teismo jurisprudencija[9], ieškovai pirmojoje instancijoje akcentuoja labiau ribotą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį nei jos pirmos pastraipos. Šiuo klausimu jie pažymi, kad valstybių narių balsavimas yra jų suvereniteto išraiška ir kad palanki AGMP komiteto nuomonė dėl įgyvendinimo akto projekto, kuriam Taryba ir Parlamentas neprieštarauja, lemia reglamento priėmimą.

32. Ieškovai pirmojoje instancijoje tvirtina, kad aiškinimas, pagal kurį valstybių narių individualus balsavimas per komiteto procedūrą patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį, kenkia Sąjungos įgyvendinimo aktų teisėtumui. Jie priduria, kad taip juo labiau yra dėl to, kad prieštaravimo nebuvimas ar aiškus susilaikymas turi būti laikomas numanomu pritarimu, kuris savo ruožtu gali būti laikomas balsavimu, kuriuo pritariama pakeitimo reglamento projektui (Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalis).

33. Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas teisingai atmetė ieškinio pirmąjį pagrindą.

34. Ji teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa suformuluota plačiai ir apima bet kokią institucijai pateiktą nuomonę. Taigi bet koks skirtumas tarp balsavimo ir nuomonių, kuriomis jis grindžiamas, pareiškimo būtų dirbtinis. Pagal Reglamentą Nr. 182/2011 komitetai yra atsakingi už „nuomonės“ dėl Komisijos pasiūlytų įgyvendinimo aktų projektų pateikimą.

35. Komisija tvirtina, kad valstybių narių balsavimas nelemia institucijos sprendimų priėmimo proceso rezultato, jis veikiau yra šio proceso etapas. Šiuo klausimu Komisija primena, kad pagal Reglamento Nr. 1925/2006 14 straipsnį AGMP komitetas padeda jai vykdyti įgyvendinimo įgaliojimus.

[9] 2011 m. liepos 21 d. Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:496; toliau – Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija*).

36. Komisija teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies tikslas – apsaugoti institucijos sprendimų priėmimo procesą ir kad valstybių narių balsavimas yra šio proceso dalis, taigi jis patenka į šios nuostatos antros pastraipos taikymo sritį.

2. Vertinimas

37. Ar dokumentai, kuriuose nurodytas valstybių narių balsavimas, kuriuo pritariama pakeitimo reglamento projektui, yra „vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų <…> institucijos viduje dalimi“?

38. Šio klausimo negalima nagrinėti atskirai. Veikiau atsakymas į jį *visų pirma* priklauso nuo šiam sprendimų priėmimo procesui taikomos komiteto procedūros. Reikia pažymėti, kad tai, jog nagrinėjamu atveju taikyta reguliavimo procedūra su tikrinimu, rodo, kad į minėtą klausimą reikėtų atsakyti teigiamai.

39. *Toliau* išnagrinėsiu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos formuluotę, kontekstą ir tikslus. Atsižvelgdamas į juos, padarysiu išvadą, kad prašomi dokumentai patenka į šios nuostatos taikymo sritį.

a) Priimant ginčijamą reglamentą taikyta komiteto procedūra

40. Pagal Reglamento Nr. 1925/2006 8 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 3 dalį Komisija gali iš dalies pakeisti šio reglamento III priedą laikydamasi reguliavimo procedūros su tikrinimu [10].

41. Ši procedūra buvo įtvirtinta Tarybos sprendimu 2006/512 įtraukiant į Sprendimą 1999/468 naują 5a straipsnį [11]. Ji taikoma priimant „bendro pobūdžio priemones“, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti arba papildyti pagrindinį teisės aktą įtraukiant neesmines nuostatas, kai pagrindinis teisės aktas buvo priimtas pagal vadinamąją bendro sprendimo procedūrą [12].

42. Kaip matyti iš Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamosios dalies, ši procedūra buvo nustatyta tam, kad abi teisėkūros institucijos galėtų patikrinti tokias bendro pobūdžio priemones prieš jas patvirtinant.

43. Taigi ši procedūra veikia, kaip nurodyta toliau [13]. Jeigu komitetas kvalifikuota balsų dauguma pritaria priemonių projektui, Komisija jį pateikia Parlamentui ir Tarybai tikrinti [14]. Ir Parlamentas, ir Taryba gali paprieštarauti priemonių priėmimui ir tokiu atveju Komisija jų nepriima [15]. Jeigu nė viena iš teisėkūros institucijų neišreiškia prieštaravimo, Komisija priima priemones [16].

[10] Skundžiamo sprendimo 35–37 punktai.

[11] Pagal Reglamento Nr. 182/2011 12 straipsnį, nepaisant Sprendimo 1999/468 panaikinimo, jo 5a straipsnio poveikis išlieka galiojančiuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriuose pateikiama nuoroda į tą straipsnį.

[12] Žr. Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamąją dalį. Per bendro sprendimo procedūrą (Europos bendrijos steigimo sutarties 251 straipsnis) Europos Parlamentas turėjo teisę siūlyti pakeitimus ir veto teisę. Tai procedūra, kuri Lisabonos sutartyje pervadinta „įprasta teisėkūros procedūra“ (SESV 289 straipsnis).

[13] Šiuo klausimu žr. Lenaerts, K., ir Van Nuffel, P., „ES Constitutional Law“, Oxford University Press, Oxford, 2021, p. 580 ir 581.

[14] Žr. Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 dalies a punktą.

[15] Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 dalies b ir c punktai.

[16] Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 dalies d punktas.

44. Jeigu komitetas pateikia nepalankią nuomonę, Komisija pateikia projektą Tarybai ir kartu perduoda jį Parlamentui [17]. Jeigu Taryba prieštarauja priemonėms, Komisija jų nepatvirtina [18]. Jei Taryba patvirtina priemones ir Parlamentas tam neprieštarauja, jos turi būti patvirtintos [19]. Jeigu Parlamentas prieštarauja, priemonės nepatvirtinamos [20].

45. Kaip matyti iš pirmiau pateikto aprašymo, lemiamas šios procedūros elementas yra teisėkūros institucijų įgaliojimai užkirsti kelią priemonių projekto priėmimui, nepaisant palankios komiteto nuomonės. Be to, priemonių projektas, dėl kurio pateikta nepalanki nuomonė, vis tiek gali būti priimtas, jeigu Taryba tam pritaria ir Parlamentas tam neprieštarauja [21].

46. Taigi, mano nuomone, valstybių narių balsavimas ir atitinkama komiteto nuomonė yra tik vienas iš sprendimų priėmimo proceso, per kurį Komisija priima priemonių projektus, etapų.

47. Atsižvelgiant į reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymo ypatumus ir priežastis, matyti, kad valstybių narių atstovų balsavimas yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų Komisijoje dalis, taigi patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį.

48. Vis dėlto ieškovai pirmojoje instancijoje tvirtina, kad, komitetui pateikus palankią nuomonę, Komisija privalo pateikti priemonių projektą Tarybai ir Parlamentui. Taigi jie teigia, kad balsavimas komitete yra sprendimų priėmimo proceso rezultatas.

49. Šis argumentas manęs neįtikina.

50. *Pirma*, atsižvelgiant į tai, kad pagrindinis šios komiteto procedūros aspektas yra Parlamento ir Tarybos atliekamas tikrinimas, netinkama sprendimų priėmimo proceso komitete atskirti nuo šio proceso Taryboje ir Parlamente [22].

51. *Antra*, jeigu Taryba arba Parlamentas atmeta priemones, tariamas Komisijos diskrecijos nebuvimas netenka prasmės. Be to, tokiu atveju Komisija gali pateikti komitetui iš dalies pakeistą priemonių projektą [23]. Tai reiškia, kad sprendimų priėmimo procesas faktiškai tęsiasi komitete.

52. *Trečia*, net jei komitetas pateikia nepalankią nuomonę, Komisija vis tiek pateikia savo projektą Tarybai ir perduoda jį Parlamentui.

53. Ieškovai pirmojoje instancijoje taip pat teigia, kad šioje byloje reglamentas buvo priimtas pačiam AGMP komitetui pateikus palankią nuomonę.

54. Nemanau, kad ši aplinkybė yra lemiama. Jeigu būtų manoma, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritis priklauso nuo komiteto nuomonės ir Parlamento bei Tarybos atlikto patikrinimo rezultato, tai reikštų, kad piliečiai,

17 Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 4 dalies a punktas.

18 Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 4 dalies c punktas.

19 Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 4 dalies d ir g punktai.

20 Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 4 dalies e ir f punktai.

21 Skundžiamo sprendimo 40 punktas *in fine*.

22 Šiuo klausimu žr. skundžiamo sprendimo 35 ir 40 (*in fine*) punktus.

23 Žr. Sprendimo 1999/468 5a straipsnio 3 dalies c punktą.

prašantys leisti susipažinti su tos pačios rūšies dokumentais, priimtais per tą pačią komiteto procedūrą, galėtų būti vertinami skirtingai. Be to, tokia išvada būtų sunkiai suderinama su teisinio saugumo principu.

55. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, darau preliminarią išvadą, kad reguliavimo procedūros su tikrinimu taikymas nagrinėjamu atveju rodo, jog valstybių narių balsavimas pritariant ginčijamam reglamentui patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį. Dabar įvertinsiu, ar šios nuostatos formuluotė, kontekstas ir tikslai, kaip juos yra išaiškinęs Teisingumo Teismas, patvirtina mano preliminarią išvadą.

b) Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa

56. Teisingumo Teismo sprendime *Švedija / MyTravel ir Komisija* pateiktos tam tikros gairės, kaip nustatyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį. Vis dėlto pažymėtina, kad Teisingumo Teismas niekada nesprendė klausimo, ar valstybių narių balsavimas komiteto procedūros komitete patenka į tą sritį [24].

57. Tame sprendime Teisingumo Teismas priminė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje daromas akivaizdus skirtumas atsižvelgiant į aplinkybę, ar procedūra pasibaigusi. Pagal to straipsnio pirmą pastraipą į šios išimties, susijusios su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, taikymo sritį patenka vidaus naudojimo dokumentai arba institucijos gauti dokumentai, susiję su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo. Antroje pastraipoje numatyta, kad priėmus sprendimą aptariama išimtis taikytina tik vidaus reikmėms skirtai nuomonei, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamoje institucijoje, dalis [25].

58. Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos formuluotės, ji taikytina [*bet kokiems*] dokumentams, kuriuose kaip svarstymų ir preliminarių konsultacijų institucijoje dalis pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė [26].

59. Taigi, *viena vertus*, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritis neabejotinai yra siauresnė nei pirmos pastraipos taikymo sritis. *Kita vertus*, 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos formuluotė vis dėlto yra pakankamai plati, kad apimtų *visas* kaip svarstymų ir preliminarių konsultacijų institucijoje dalis pareikštas vidaus reikmėms skirtas nuomones.

60. Taip pat paminėtinas Bendrojo Teismo sprendimas *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* [27]. Toje byloje buvo sprendžiamas klausimas, ar Komisija turėjo teisę leisti iš dalies susipažinti su Akcizų komiteto posėdžių protokolais, neatskleisdama valstybių

[24] Sprendime *Švedija / My Travel ir Komisija* nagrinėti dokumentai buvo auditoriaus patarėjo per koncentracijų kontrolės procedūrą ataskaita, Konkurencijos generalinio direktorato raštas konsultaciniam komitetui ir raštas iš bylos medžiagos dėl įmonės vietos apžiūros. Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad šie dokumentai patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį; žr. šio sprendimo 95 punktą.

[25] Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* (78–80 punktai). Taip pat žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimą *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394, 77 punktas). Bendrasis Teismas rėmėsi šia jurisprudencija skundžiamo sprendimo 29 punkte.

[26] Žr. Sprendimą *Švedija / MyTravel ir Komisija* (93 punktas).

[27] 2001 m. spalio 10 d. sprendimas (T-111/00, EU:T:2001:250; toliau – Sprendimas *British American Tobacco International (Investments) / Komisija*).

narių, kurios per šiuos posėdžius išreiškė savo požiūrį, tapatybės [28]. Bendrasis Teismas konstatavo [29], kad šio komiteto svarstymai patenka į išimties, susijusios su Komisijos procedūrų konfidencialumo apsauga pagal Komisijos sprendimą 94/90/EAPB [30], taikymo sritį. Tiesa, pagal tą sprendimą nebuvo jokio skirtumo tarp vykstančių ir baigtų procedūrų. Vis dėlto, darydamas išvadą, kad Komisijos interesas išsaugoti savo procedūrų konfidencialumą negali būti viršesnis už ieškovės interesą susipažinti su protokolais, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad tuo metu, kai ieškovė pateikė prašymą, Komiteto diskusijos jau buvo pasibaigusios [31].

61. Minėta jurisprudencija patvirtina teiginį, kad šioje byloje nagrinėjami dokumentai patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį. Dabar pereisiu prie šios nuostatos formuluotės, konteksto ir tikslų.

62. Dėl formuluotės Komisija teigia, kad pagal taikytinas komiteto procedūros taisykles komiteto užduotis būtent ir yra pateikti „nuomonę“ [32]. Ši aplinkybė nebūtinai yra lemiama. Reglamentas Nr. 1049/2001 taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis (2 straipsnio 3 dalis). Taigi nors 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje vartojama sąvoka „nuomonė“ gali apimti komiteto procedūros komiteto paskelbtas „nuomones“, ji tikrai gali būti vartojama ir kalbant apie kitus dokumentus [33].

63. Nepaisant to, sąvokos „preliminarios konsultacijos“ įprasta reikšmė bendrinėje kalboje teisingai apibūdina pagalbą, kurią Komisijai teikia AGMP komitetas (Reglamento Nr. 1925/2006 14 straipsnis) Parlamentui ir Tarybai kartu atliekant tikrinimą pagal Sprendimą 1999/468.

64. Vis dėlto taip pat pripažįstu, kad nagrinėjamos nuostatos formuluotė toli gražu nėra aiški.

65. Nors ir kitokiomis aplinkybėmis, generalinis advokatas P. Cruz Villalón šį klausimą iškėlė išvadoje byloje *Taryba / Access Info Europe* [34]. Jis pripažino, kad formuluotė „vidaus reikmėms skirta nuomonė“ yra „mažai tinkama“, kai kalbame apie valstybių narių pateiktus pasiūlymus dėl reglamento dalinio pakeitimo. Jo nuomone, nors tai nereiškia, kad išimtis *a priori* netaikytina, vėliau gali paaiškėti, kad viršesnis viešasis interesas susipažinti su prašomais dokumentais yra svarbesnis už sprendimų priėmimo proceso apsaugą [35].

66. Teleologinis Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimas patvirtina šį požiūrį.

[28] Sprendimas *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* (24 ir 36 punktai). Iš šio sprendimo 7 punkto taip pat matyti, kad dauguma valstybių narių delegacijų išreiškė pageidavimą, jog išplėstas tabakas būtų vertinamas taip pat kaip „rūkomasis tabakas“, taigi kaip akcizais apmokestinamas produktas. Vėliau Akcizų komitetas priėmė atitinkamą nuomonę.

[29] Sprendimas *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* (38 punktas).

[30] 1994 m. vasario 8 d. Sprendimas, EB, Euratomas, dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, 1994, p. 58) (jis galiojo prieš Reglamentą Nr. 1049/2001), nebegaliojantis (žr. Reglamento Nr. 1049/2001 17 konstatuojamąją dalį).

[31] Sprendimas *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* (56 ir 57 punktai).

[32] Šį teiginį patvirtina ne visos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, Sprendimo 1999/468 5a straipsnio ir Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalies kalbinės versijos. Jį patvirtina versijos vokiečių kalba („stellungnahme/n“), prancūzų kalba („avis“), lenkų kalba („opinia/e“), portugalų („parecer/es“) ir anglų kalba („opinion/s“). Vis dėlto Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos versijoje italų kalba vartojama „riflessioni“, o minėtose komiteto procedūros nuostatose nurodyta „parere“. Panašiai, nors Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies versijoje ispanų kalba vartojama „opiniones“, tose komiteto procedūros nuostatose vartojama „dictamen“.

[33] Šiuo klausimu taip pat žr. sąvokos „dokumentas“ apibrėžtį, pateiktą Reglamento Nr. 1049/2001 3 straipsnio a punkte.

[34] C-280/11 P, EU:C:2013:325.

[35] Generalinio advokato P. Cruz Villalón išvada byloje *Taryba / Access Info Europe* (C-280/11 P, EU:C:2013:325, 51 ir 52 punktai).

67. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio, juo siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su dokumentais teisę [36]. Pripažinimas, kad prašomi dokumentai patenka į šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį, neprieštarauja šiam tikslui. Norėdama atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, institucija taip pat turi įrodyti, kad dėl atskleidimo būtų padaryta *rimtos* žalos sprendimų priėmimo procesui [37].

68. Konkrečiai dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pažymėtina, kad abiem jos pastraipomis siekiama apsaugoti sprendimų priėmimo procesą atitinkamoje institucijoje [38]. Vis dėlto Sąjungos teisės aktų leidėjas manė, jog, priėmus sprendimą, sprendimų priėmimo procedūros apsaugos reikalavimai yra mažesni, todėl tos nuostatos antroje pastraipoje nenurodytų dokumentų atskleidimas niekada negali pakenkti minėtai procedūrai, taigi negalima atsisakyti atskleisti šiuos dokumentus, net jei jų atskleidimas iki aptariamo sprendimo priėmimo galėjo rimtai pakenkti šiai procedūrai [39].

69. Kiek tai susiję su sprendimų priėmimo proceso apsauga, iš abiejų pastraipų genezės matyti, kad jomis siekiama atitinkamai institucijai suteikti tam tikros „erdvės mąstyti“ [40].

70. Dėl šio aspekto ieškovai pirmojoje instancijoje teigia, kad valstybių narių individualaus balsavimo atskleidimas negali paveikti šios „erdvės mąstyti“. Jie mano, kad siekiant apsaugoti šį interesą turi būti užtikrintas tik „svarstymų“ arba „nuomonių“ (pozicijų) [41], išreikštų per komiteto procedūrą, bet ne jų rezultato konfidencialumas.

71. Šis požiūris nepagrįstas.

72. Už kiekvieno balsavimo slypi nuomonė. Taigi individualus valstybių narių balsavimas atspindi individualias pozicijas, kuriomis jis grindžiamas. Vadinasi, atskyrus balsavimą ir nuomones, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymas nuomonėms netektų prasmės [42].

c) Išvada dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

73. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą.

[36] 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. /API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[37] Šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:107, 44 punktas).

[38] Vykstant teisėkūros procesui, per kurį buvo priimtas Reglamentas Nr. 1049/2001, kai kuriose versijose buvo kalbama apie institucijos „gebėjimą atlikti savo funkcijas“, žr. 2001 m. balandžio 4 d. Tarybos redakciją. Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 konstatuojamąją dalį „[i]nstitucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis“.

[39] Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* (80 punktas).

[40] Žr. 2000 m. spalio 27 d. Europos Parlamento pranešimą dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, dokumentas Nr. A5-0318/2000, p. 20; jame kalbama apie „laisvą keitimąsi idėjomis (minčių lietų)“. Taip pat žr. pakeistą pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (COM/2001/0299 *final*) (OL C 240E, 2001, p. 165); jame kalbama apie „erdvės mąstyti“ apsaugą“.

[41] Esant šioms aplinkybėms sąvoką „nuomonės“ reikia suprasti taip, kad ji reiškia „požiūrius“ arba „pozicijas“. Ji nereiškia „nuomonių“, kurias priima komiteto procedūros komitetas pagal komiteto procedūrai taikytinas teisės nuostatas.

[42] Šiuo požiūriu Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 45 punkte rėmėsi savo 2022 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Pollinis France / Komisija* (T-371/20 ir T-554/20, EU:T:2022:556), susijusio su galimybe susipažinti su dokumentais, kuriuose pateikta atskira valstybių narių pozicija, 107 punktu. Vis dėlto toje byloje Komisija rėmėsi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, kurios taikymo sritis, kaip jau aptarėme, yra platesnė. Nagrinėdamas bylą kaip apeliacinė instancija, Teisingumo Teismas šio klausimo neanalizavo (2025 m. sausio 16 d. Sprendimas *Komisija / Pollinis France*, C-726/22 P, EU:C:2025:17, 81 punktas).

B. Apeliacinis skundas

74. Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo du pagrindus. Pateikdama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą ji teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą atmesdamas komiteto procedūrai taikomo teisinio pagrindo reikšmę, kai nagrinėjo, ar atskleidimas rimtai pakenktų sprendimų priėmimo procesui. Pateikdama apeliacinio skundo antrąjį pagrindą Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė kitus reikšmingus veiksnius ir bendrai neįvertino visų reikšmingų veiksnių.

1. Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas

a) Šalių argumentai

75. Apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė principą, kad Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimas turi atitikti sektoriams taikomas taisykles, kurios nėra tiesiogiai susijusios su galimybe susipažinti su dokumentais, ir dėl to pažeidė pareigą motyvuoti. Antroje dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Standartines darbo tvarkos taisykles. Kadangi abi dalys iš esmės susijusios su Reglamento Nr. 1049/2001 ir komiteto procedūrai taikomo teisinio pagrindo sąveika, siūlau jas nagrinėti kartu.

76. Komisija teigia, kad Bendrajam Teismui padarius išvadą, jog Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalis ir Standartinių darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnio 2 dalis bei 13 straipsnis neturi konkrečios reikšmės vertinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis, šio teismo pateiktas aiškinimas prieštaravo tų nuostatų formuluotei ir tikslui. Šiomis nuostatomis teisės aktų leidėjas norėjo suteikti didesnę konfidencialumo apsaugą individualioms valstybių narių pozicijoms per komiteto procedūras.

77. Ieškovai pirmojoje instancijoje, palaikomi Nyderlandų vyriausybės, tvirtina, kad Standartinės darbo tvarkos taisyklės negali išplėsti aukštesnės galios reglamente numatytos išimties taikymo srities. Jie taip pat teigia, kad Komisijos nurodyta jurisprudencija nekeičia šios analizės, nes joje nagrinėjamos kitokios aplinkybės ir ji nėra susijusi su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi.

78. Bet kuriuo atveju ieškovai pirmojoje instancijoje tvirtina, kad Komisijos nurodytos komiteto procedūros nuostatos nedraudžia leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalis ir Standartinių darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnio 2 dalis atitinkamai susijusios su registro ir suvestinės ataskaitos turiniu, o ne su galimybe susipažinti su dokumentais. Šių taisyklių 13 straipsnis gali būti aiškinamas taip, kad pagal jį leidžiama susipažinti su komiteto narių balsavimo rezultatais.

79. Nyderlandų vyriausybė pritaria požiūriui, kad galimybė tiesiogiai susipažinti su dokumentais ir pasyvus atskleidimas skiriasi. Taigi, jos manymu, Bendrasis Teismas teisingai atskyrė, *pirma*, nuostatas, susijusias su galimu dokumentų, kuriuose išdėstytos individualios valstybių narių pozicijos pagal komiteto procedūrai taikomas teisės nuostatas, neskelbtinumu, ir, *antra*, pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 prašymui atskleisti informaciją taikytinas taisykles[43]. Nyderlandų

[43] Skundžiamo sprendimo 64 punktas.

vyriausybė teigia, kad toks požiūris išplaukia jau iš Bendrojo Teismo sprendimo *Access Info Europe / Taryba*[44], o jį, išnagrinėjęs kaip apeliacinė instancija, Teisingumo Teismas paliko nepakeistą.

b) Vertinimas

80. Pateikdama apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą Komisija iš esmės prašo Teisingumo Teismo šioje byloje taikyti jo jurisprudenciją, pagal kurią leidžiama tam tikriems dokumentams taikyti bendrą konfidencialumo prezumpciją[45]. Ši jurisprudencija grindžiama Teisingumo Teismo pripažinimu, kad Reglamentą Nr. 1049/2001 reikia aiškinti kartu su tam tikromis sektoriams taikomomis taisyklėmis, kuriose yra konkrečių nuostatų dėl galimybės susipažinti su dokumentais.

81. Taigi *pirmiausia* priminsiu Komisijos nurodytą jurisprudenciją, o *paskui* išnagrinėsiu, ar panašūs argumentai gali būti taikomi šio apeliacinio skundo aplinkybėms.

1) Jurisprudencija dėl Reglamento Nr. 1049/2001 ir kitų sektoriams taikomų taisyklių, kuriomis grindžiama bendroji konfidencialumo prezumpcija, nuoseklaus aiškinimo

82. Jeigu Sąjungos institucija nusprendžia atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentu remdamasi viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, ji privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pažeisti interesą, saugomą šios išimties. Be to, tokia rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė[46]. Vis dėlto kai kuriais atvejais Sąjungos institucijos galėjo remtis bendrąja informacijos neatskleidimo prezumpcija[47].

83. Pagal tai, kas dabar numatyta teisėje, Teisingumo Teismas yra pripažinęs bendrąją konfidencialumo prezumpciją dėl penkių dokumentų rūšių, būtent dokumentų, susijusių su administracine byla dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūros, teismuose vykstant procesui institucijos pateiktų pareiškimų, dokumentų, kuriais pasikeitė Komisija ir pranešančios šalys arba tretieji asmenys vykstant įmonių koncentracijos kontrolės procedūrai, dokumentų, susijusių su ikiteismine procedūra dėl įsipareigojimų nevykdymo, ir dokumentų, susijusių su SESV 101 straipsnio taikymo procedūra[48].

84. Bendrosios prezumpcijos pripažinimas naujai dokumentų kategorijai vis dėlto reiškia, kad iš pradžių įrodoma, jog galima pagrįstai numatyti, kad tokios rūšies dokumentų, patenkančių į šią kategoriją, atskleidimas iš tiesų galėtų kelti grėsmę nagrinėjamos išimties saugomam interesui. Be to, bendrosios prezumpcijos, kurios yra i) atitinkamos Sąjungos institucijos pareigos konkrečiai ir

[44] 2011 m. kovo 22 d. sprendimas (T-233/09, EU:T:2011:105).

[45] Generalinis advokatas N. Emiliou išvadoje byloje *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2024:562, 108 punktas) nurodė, kad Komisija laikėsi panašaus požiūrio toje byloje. Teisingumo Teismas nenagrinėjo šio klausimo 2025 m. sausio 16 d. Sprendime *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2025:17).

[46] Žr., be kita ko, 2025 m. sausio 16 d. Sprendimą *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2025:17, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[47] Šią bendrąją prezumpciją Teisingumo Teismas pirmą kartą pripažino 2010 m. birželio 29 d. Sprendime *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376, 53 ir 54 punktai). Vis dėlto šią formuluotę galima rasti jau 2008 m. liepos 1 d. Sprendime *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 49 ir 50 punktai).

[48] Šių atvejų apžvalga pateikta 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *ClientEarth / Komisija* (C-57/16 P, EU:C:2018:660, 81 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

individualiai išnagrinėti kiekvieną dokumentą, su kuriuo susijęs prašymas leisti susipažinti, taip pat ii) kuo platesnės galimybės visuomenei susipažinti su Sąjungos institucijų turimais dokumentais principo išimtis, turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai [49].

85. Dėl įmonių koncentracijos kontrolės, kartelių ir valstybės pagalbos procedūrų Teisingumo Teismas pažymėjo, kad tai – Sąjungos teisės specifinės materialinės sritys, kurioms taikomos griežtos taisyklės dėl teisės susipažinti su administracine byla [50]. Vis dėlto jose nėra nuostatos, kurioje būtų aiškiai numatyta, kurioms taisyklėms teikiama pirmenybė (sektoriams taikomoms taisyklėms ar Reglamentui Nr. 1049/2001). Taigi reikia užtikrinti nuoseklų šių taisyklių taikymą [51].

86. Dėl procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo ikiteisminio etapo ir proceso Sąjungos teismuose stadijos Teisingumo Teismas priminė, kad pagal Sąjungos teisę trečiosios šalys neturi galimybės susipažinti su bylos medžiaga. Visų pirma Teisingumo Teismas akcentavo teisminės veiklos ypatumus ir būtinybę užtikrinti procesinių teisių lygybės ir gero teisingumo vykdymo principų laikymąsi [52]. Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad dokumentų, susijusių su procedūros dėl įsipareigojimų nevykdymo ikiteisminiu etapu, atskleidimas gali pakeisti tokios procedūros pobūdį ir eigą [53].

87. Šie argumentai negali būti taikomi teisės normoms, susijusioms su komiteto procedūromis [54]. *Pirma*, šiose teisės normose daroma konkreti nuoroda į Reglamentą Nr. 1049/2001. *Antra*, komiteto procedūros susijusios su privalomų visuotinai taikomų aktų priėmimu. Taigi jų negalima lyginti su administracinėmis ir teisminėmis procedūromis, apie kurias kalbama šios išvados 82–86 punktuose aptartoje jurisprudencijoje.

2) Ir Reglamente Nr. 182/2011, ir Standartinėse darbo tvarkos taisyklėse daroma nuoroda į Reglamentą Nr. 1049/2001

88. Reglamento Nr. 182/2011 9 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su jo 19 konstatuojamąja dalimi, nurodyta, kad teise susipažinti su dokumentais naudojamasi pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Tą patį galima pasakyti apie Standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio 1 ir 3 dalis [55].

89. Taigi Reglamento Nr. 182/2011 10 straipsnio 1 dalis dėl komitetų registro, nustatanti, kad šiame registre turi būti pateikti, be kita ko, „balsavimo rezultatai“, negali būti aiškinama taip, kad piliečiai negali pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 prašyti leisti susipažinti su valstybių narių individualiu balsavimu [56]. Panašius argumentus galima pateikti dėl Standartinių darbo tvarkos

[49] 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *ClientEarth / Komisija* (C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80 punktas).

[50] 2012 m. birželio 28 d. Sprendimas *Komisija / Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393, 109 punktas). Taip pat žr. 2010 m. birželio 29 d. Sprendimą *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, EU:C:2010:376, 55–58 punktai), 2012 m. birželio 28 d. Sprendimą *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394, 59–61 punktai) ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimą *Komisija / EnBW* (C-365/12 P, EU:C:2014:112, 92 punktas).

[51] 2012 m. birželio 28 d. Sprendimas *Komisija / Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393, 110 punktas).

[52] 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimas *Švedija ir kt. / API ir Komisija* (C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, EU:C:2010:541, 82 ir 85 punktai). Tame sprendime Teisingumo Teismas pritarė bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymui dokumentams, kuriuose yra Komisijos pareiškimų, pateiktų ieškiniuose dėl panaikinimo, kurie dar nagrinėjami (žr. 75 ir 94 punktus).

[53] 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimas *LPN ir Suomija / Komisija* (C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 63 punktas).

[54] Šiuo klausimu žr. Sprendimo *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* 52 punktą. Taip pat žr. skundžiamo sprendimo 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją. Be to, pagal analogiją žr. mano išvadą byloje *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (C-60/15 P, EU:C:2016:778, 66 punktas).

[55] Taip pat žr. generalinio advokato N. Emiliou išvadą byloje *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2024:562, 111 punktas).

[56] Skundžiamo sprendimo 67 punktas. Taip pat žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Europos ombudsmeno sprendimo byloje 2142/2018/EWM dėl Europos Komisijos atsisakymo leisti susipažinti su valstybių narių pozicijomis dėl rekomendacinio dokumento dėl pesticidų rizikos bitėms vertinimo (toliau – Europos ombudsmeno sprendimas byloje 2142/2018/EWM) 33 punktą.

taisyklių 10 straipsnio 2 dalies. Taigi, mano nuomone, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 64 punkte nusprendė, jog tai, kad suvestinėje ataskaitoje neminima individuali valstybių narių pozicija, neužkerta kelio visuomenei pateikus prašymą susipažinti su dokumentais, kuriuose išdėstytos šios individualios pozicijos.

90. Standartinių darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio 2 dalis, nepaisant jos formuluotės [57], negali būti aiškinama taip, kad ja dokumentams suteikiama didesnė apsauga, nei numatytoji Reglamente Nr. 1049/2001 [58].

91. Pagal Reglamento Nr. 182/2011 9 straipsnio 1 dalį Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, priima standartines darbo tvarkos taisykles. Taigi, priešingai nei taisyklės, nagrinėjamos Komisijos cituojamoje jurisprudencijoje, 13 straipsnis nėra įstatymų leidėjo pasiektos pusiausvyros, skirtos komiteto procedūros komitetų darbui apsaugoti, rezultatas [59].

92. Žinoma, kaip pažymi Komisija, niekas nedraudžia, kad toks neprivalomas dokumentas [60], kaip Standartinės darbo tvarkos taisyklės, turėtų aiškinamąją vertę. Vis dėlto, jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, Reglamente Nr. 182/2011 nėra nuostatų, draudžiančių atskleisti informaciją, manau, kad vien šios taisyklės negali turėti tokio poveikio [61].

93. Sisteminis aiškinimas patvirtina mano požiūrį. Teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 182/2011 9 straipsnyje nusprendė reglamentuoti Komisijos atliekamą Standartinių darbo tvarkos taisyklių priėmimą ir kiekvieno komiteto darbo tvarkos taisyklių priėmimą (abu šie aspektai paminėti to straipsnio 1 dalyje) ir visuomenės galimybę susipažinti su komitetų dokumentais (jo 2 dalis). Tai rodo ketinimą užtikrinti, kad Standartinės darbo tvarkos taisyklės neprieštarautų Reglamentui Nr. 1049/2001.

94. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, manau, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 59 ir 68 punktuose nusprendė, kad *vien* komiteto procedūrai taikomos teisės normos negali užkirsti kelio įgyvendinti iš Reglamento Nr. 1049/2001 kylančią teisę susipažinti su dokumentais. Be to, nors Bendrasis Teismas konkrečiai nesirėmė šios išvados 82–86 punktuose išnagrinėta jurisprudencija, skundžiamo sprendimo 63–67 punktuose jis išsamiai paaiškino, kodėl *iš principo* negalima atsisakyti leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Taigi, mano nuomone, darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepažeidė pareigos motyvuoti [62].

[57] Skundžiamo sprendimo 66 punktas.

[58] Skundžiamo sprendimo 63 punktas. Taip pat žr. generalinio advokato N. Emiliou išvadą byloje *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2024:562, 101 punktas).

[59] Pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimą *Komisija / Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393, 121 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Šiuo klausimu taip pat žr. Europos ombudsmeno sprendimo byloje 2142/2018/EWM 13 punktą.

[60] Dėl reglamento nuostatoms teikiamos pirmenybės prieš neprivalomo dokumento nuostatas pagal analogiją žr. 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimą *Belgija / Komisija* (C-110/03, EU:C:2005:223, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[61] Šiuo klausimu žr. Europos ombudsmeno sprendimo byloje 2142/2018/EWM 13 ir 33 punktus.

[62] Šiuo aspektu žr. 2021 m. vasario 10 d. Sprendimą *RFA International / Komisija* (C-56/19 P, EU:C:2021:102, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

3) Komiteto procedūros ypatumai

95. Komiteto procedūros komitetai padeda Komisijai vykdyti jos įgyvendinimo įgaliojimus būtent bendrojo pobūdžio aktų projektų rengimo etapu [63]. Tokio vaidmens negalima lyginti su Komisijos nurodytoje jurisprudencijoje aptartais vaidmenimis. Komiteto procedūros komitetų veikla turi būti skaidresnė.

96. Šiuo klausimu Komisijos teiginys, kad ginčijamas reglamentas nėra teisėkūros procedūra priimtas aktas, kaip tai suprantama pagal SESV 289 straipsnį, nėra lemiamas.

97. Apskritai komiteto procedūra yra valstybių narių vykdomos kontrolės, kaip Komisija priima teisiškai privalomus [64] įgyvendinimo aktus, mechanizmas [65].

98. Be to, kaip matyti iš Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamosios dalies, reguliavimo procedūra su tikrinimu taikoma priimant „norminamojo pobūdžio“ aktus [66].

99. Teisingumo Teismas nusprendė, kad būtina išplėsti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su teisėkūros veiksmais, nes tai yra veiksmingo naudojimosi demokratinėmis teisėmis sąlyga. Tie patys argumentai turi būti taikomi komiteto procedūroms ir bet kuriuo atveju reguliavimo procedūrai su tikrinimu [67].

100. Kaip ir teisėkūros procedūra priimtų aktų atveju, įgyvendinimo aktai, kuriems taikoma komiteto procedūra, gali turėti įtakos visos Sąjungos piliečiams [68].

101. Principo, pagal kurį suteikiama kuo platesnė galimybė susipažinti su dokumentais, išimtys taikomos laikantis griežtų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų sąlygų. Šioje nuostatoje, siejamoje su šio reglamento 12 straipsnio 2 dalimi ir SESV 15 straipsniu, nenumatyta teisės susipažinti su dokumentais apribojimų, grindžiamų oficialia teisėkūros procedūra priimtų ir įgyvendinimo aktų apibrėžtimi [69].

102. Iš tiesų Reglamento Nr. 1049/2001 12 straipsnio 2 dalyje „teisėkūros dokumentai“ iš esmės apibrėžti kaip „dokumentai, parengti ar gauti vykdant procedūras, per kurias siekiama priimti valstybėse narėse ar joms pačioms teisiškai privalomus aktus“ [70]. Šiame reglamente taip pat

63 Žr. Reglamento Nr. 182/2011 2 straipsnio 2 dalies a punktą.

64 Lenaerts, K., ir Piet Van Nuffel, P., *ES Constitutional Law*, *op. cit.*, p. 557.

65 Žr. SESV 291 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 182/2011 1 straipsnį. Pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, kai teisiškai privalomi Sąjungos aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tie aktai suteikia įgyvendinimo įgaliojimus Komisijai (išskyrus bendros užsienio ir saugumo politikos srityje, kai įgyvendinimo įgaliojimai suteikiami Tarybai).

66 Žr. Loosen, P., *Comitology, Claims and Addition of Nutrients The New Regulatory Procedure with Scrutiny and its Application to Regulations (EC) No 1924/2006 and 1925/2006*, European Food and Feed Law Review, Vol. 2, Nr. 2, 2007, p. 95.

67 2008 m. liepos 1 d. Sprendimas *Švedija ir Turco / Taryba* (C-39/05 P ir C-52/05 P, EU:C:2008:374, 46 punktas). Taip pat žr. Sprendimą *British American Tobacco International (Investments) / Komisija* (33 punktas), kuriame Komisija, atrodo, netiesiogiai pripažino, jog aukštesni skaidrumo standartai, kurių reikalaujama per teisėkūros procedūras, taikomi ir komiteto procedūroms.

68 Brandsma, G. J., Curtin, D., ir Meijer, A., „How Transparent are ES ‘Comitology’ Committees in Practice?“, *European Law Journal*, Vol. 14(6), p. 825.

69 Europos ombudsmeno sprendimas byloje 1275/2018/THH dėl Europos Komisijos atsisakymo leisti visuomenei susipažinti su visais Variklinių transporto priemonių techninio komiteto posėdžių protokolais nuo 2016 m. rugsėjo mėn. iki 2017 m. sausio mėn., 32 punktas. Taip pat žr. Curtin, D., ir Rubio, A., „Regulation 1049/2001 on the right of access to documents including digital context“ (2024), *Policy Department for Citizens' Rights and Constitutional Affairs*, Europos Parlamentas, 2024, p. 13.

70 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimas *ClientEarth / Komisija* (C-57/16 P, EU:C:2018:660, 85 punktas).

nustatyta, kad teisėkūros dokumentai turi būti tiesiogiai prieinami, atsižvelgiant į reglamento 4 ir 9 straipsnius. Be to, pagal reglamento 6 konstatuojamąją dalį įstatymų leidimo funkcijų atlikimas apima atvejus, kai jos atliekamos įgyvendinant deleguotuosius įgaliojimus [71].

103. Mano nuomone, Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalyje numatytos rašytinės balsavimo procedūros, pagal kurią bet kuris komiteto narys, kuris nepareiškia prieštaravimų dėl įgyvendinimo akto projekto arba kuris aiškiai neišreiškė susilaikymo balsuojant dėl to akto projekto, numanomai pritarė įgyvendinimo akto projektui, taikymas šioje byloje padidina galimybės susipažinti su prašomais dokumentais svarbą. Iš tiesų, atsižvelgiant į bet kuriai demokratinei sistemai būdingą atvirumo principą, piliečiai turi teisę tiksliai žinoti, kaip komitete buvo pasiekta reikiama dauguma.

4) Išvada dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

104. Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, komiteto procedūrai taikomos teisės normos nepateisina atsisakymo leisti susipažinti su prašomais dokumentais. Taigi siūlau atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

2. Apeliacinio skundo antrasis pagrindas

a) Šalių argumentai

105. Apeliacinio skundo antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys. Kadangi abi dalys susijusios su lojalaus bendradarbiavimo principu (ESS 4 straipsnio 3 dalis), jas išnagrinėsiu kartu.

106. Komisija iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atmetė lojalaus bendradarbiavimo principo svarbą nustatant, ar prašomų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui. Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas nenagrinėjo šio aspekto kaip atskiro argumento, nes skundžiamo sprendimo 73 ir 74 punktuose grįžo prie savo analizės dėl klausimo, ar komiteto procedūrai taikomos teisės normos pateisina atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus. Komisijos nuomone, taip Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti. Kartu Komisija teigia, kad tokie argumentai reiškė, jog nebuvo bendrai įvertintos visos ginčijamame sprendime nurodytos aplinkybės.

107. Ieškovai pirmojoje instancijoje tvirtina, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas turi būti atmestas [72].

[71] Lisabonos sutartyje įgyvendinimo ir deleguotieji teisės aktai atskirti – tik pirmiesiems taikomos komiteto procedūros (SESV 291 straipsnio 3 dalis). Kadangi Reglamentas Nr. 1049/2001 buvo priimtas anksčiau nei Lisabonos sutartis, 6 konstatuojamojoje dalyje nurodytas „įgaliojimas“ [„deleguotieji įgaliojimai“] neturi būti aiškinamas taip, kad tame reglamente nurodyta platesnė galimybė susipažinti su dokumentais netaikoma naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais atvejais. Be to, materialiniu požiūriu ginčijamas reglamentas turi bendrų bruožų su aktais, kurie šiuo metu vadinami deleguotaisiais aktais, nes juo iš dalies keičiama neesminė reglamento nuostata. Šiuo klausimu žr. Reglamento Nr. 1925/2006 8 straipsnio 2 dalį, Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamąją dalį ir SESV 290 straipsnio 1 dalį.

[72] Į bylą įstojusi Nyderlandų vyriausybė pagrindinį dėmesį skyrė apeliacinio skundo pirmajam pagrindui.

b) Vertinimas

108. Skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamame sprendime Komisija tvirtino, jog, atsižvelgiant į konfidencialumo reikalavimus, taikomus valstybių narių balsavimui pagal komiteto procedūrai taikomas teisės normas, atskleidimas pažeistų tarpusavio pasitikėjimo ir lojalaus bendradarbiavimo (tarp valstybių narių ir su Komisija) principus.

109. Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai atmetė Komisijos argumentą dėl lojalaus bendradarbiavimo principo, remdamasis skundžiamo sprendimo 68 punktu, kuriame konstatavo, kad per komiteto procedūras nesaugomas valstybių narių balsavimo konfidencialumas.

110. Mano nuomone, pirma nurodytame punkte išdėstyti Bendrojo Teismo argumentai rodo būtent tai, kad jis taip pat bendrai įvertino visas reikšmingas aplinkybes. Dėl šių priežasčių taip pat manau, kad Bendrasis Teismas nepažeidė pareigos motyvuoti[73].

111. Be to, primenu, kad dokumentams, susijusiems su komiteto procedūromis, neturi būti taikoma konfidencialumo prezumpcija[74]. Taigi Komisija turėjo individualiai ir konkrečiai išnagrinėti kiekvieną iš prašomų dokumentų ir pateikti konkrečius paaiškinimus dėl grėsmės rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procesui[75].

112. Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė skundžiamo sprendimo 73 punkte, Komisijos motyvai, susiję su lojalaus bendradarbiavimo ir tarpusavio pasitikėjimo per komiteto procedūras išsaugojimu, yra gana abstraktūs, taigi nepakankami šiam reikalavimui įvykdyti.

113. Komisija taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad ginčijamo reglamento priėmimo procedūra nebuvo visiškai užbaigta[76]. Šį argumentą taip pat reikia atmesti.

114. Sprendimų priėmimo proceso etapas svarbus tik nustatant, kuri Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pastraipa taikoma konkrečiu atveju[77]. O jeigu atitinkama institucija remiasi to straipsnio antra pastraipa, taikoma tais atvejais, kai sprendimas jau priimtas, ji negali remtis tariamu procedūros neužbaigimu, siekdama įrodyti, kad atskleidimas rimtai pakenktų sprendimų priėmimo procesui. Nagrinėjamu atveju Komisija rėmėsi tik šios nuostatos antra pastraipa.

c) Išvada dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

115. Atsižvelgdamas į visus išdėstytus argumentus, siūlau atmesti apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

[73] Šiuo aspektu žr. 2021 m. vasario 10 d. Sprendimą *RFA International / Komisija* (C-56/19 P, EU:C:2021:102, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[74] Žr. šios išvados 87 punktą.

[75] Žr. šios išvados 82 punktą.

[76] Ginčijamame sprendime (2021 m. balandžio 7 d.) Komisija nurodė, kad „Komisijos reglamento projektas buvo pateiktas tikrinti Europos Parlamentui ir Tarybai 2020 m. gruodžio 1 d. Abi institucijos turėjo tris mėnesius jį išnagrinėti prieš Komisijai jį galutinai priimant. Nepaisant to, kad ši konkreti procedūra yra beveik baigta, prašomas atskleisti su juo susijęs individualus valstybių narių balsavimas kompetentingame nuolatiniame komitete ir toliau saugomas pagal minėtas komiteto procedūros taisykles“. Primenu, kad ginčijamas reglamentas buvo priimtas 2021 m. kovo 18 d.

[77] Šiuo klausimu žr. 2025 m. sausio 16 d. Sprendimą *Komisija / Pollinis France* (C-726/22 P, EU:C:2025:17, 68–79 punktai).

VII. Išvada

116. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinį skundą ir priešpriešinį apeliacinį skundą, nurodyti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, ir nurodyti, kad Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.